

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

از : کریستل نمانت
برگردان: م. مسعود
۲۵ جون ۲۰۲۲

زمانی که حقیقت در لانه ناتو به جرم تبدیل می شود سرنوشت سه روزنامه نگار (جولیان آسانژ، آلینا لیپ و آن لور بونل)

"جولیان آسانژ، آلینا لیپ و آن لور بونل" سه روزنامه نگاری هستند که برای بیان حقیقت در غرب بهای گزافی می پردازند: تلاش برای خفه کردن آنها از نظر مالی، به دنبال آن سانسور، تهدید به زندان یا حبس ابد، و حتی شکنجه جسمی و روانی. در مورد آسانژ این سه مورد کاملاً واقعیت «دموکراسی» در کنام ناتو را نشان می دهد. سرنوشت جولیان آسانژ، که استرداد او به امریکا، تازگی توسط مقامات بریتانیا تأیید شده است، پر بیننده ترین و فاش کننده ترین اتفاقی است که ممکن است برای هر روزنامه نگاری در غرب روی دهد که جرأت کند حقیقت را بگوید.

در سال ۲۰۰۶، جولیان آسانژ ویکی‌لیکس را راه انداخت، یک سازمان غیردولتی و غیرانتفاعی که ارائه اسناد طبقه بندی شده توسط افشاگران را در وب سایت خود منتشر می کند. این سایت از آن زمان تاکنون میلیون ها سند در مورد نقض حقوق بشر، رسوایی های فساد و مهمتر از همه جنایات جنگی منتشر کرده است.

در سال ۲۰۱۰، همزمان با انتشار اسناد جنگ در عراق، درخواست جولیان آسانژ برای اجازه کار و اقامت توسط سویدن رد شد. او سویدن را به دلیل قوانین سختگیرانه در مورد حمایت از منابع روزنامه نگاری انتخاب کرده بود. اما افشای جنایات جنگی ایالات متحده در عراق و افغانستان، واشنگتن و مجتمع نظامی-صنعتی امریکا را چنان به خشم آورد که موجب آغاز فرود به جهنم برای جولیان آسانژ شد.

در سال ۲۰۱۱ فرمان برای خفه کردن مالی وب سایت ویکی لیكس صادر شد. ویزا، مسترکارت، بانک امریکا، پی پال و وسترن یونیون محاصره مالی ویکی لیكس را سازماندهی کردند و درآمد این سازمان را تا ۹۵ درصد کاهش دادند که آسانژ مجبور شد برای فرار از خفقان مالی به ارزهای دیجیتال روی آورد.

از سال ۲۰۱۲ به بعد، سانسور از طریق هجوم گسترده کمپیوتری علیه سایت آغاز شد. آماج همه این تلاشها برای جلوگیری از دسترسی مردم به میلیون ها سند منتشر شده در سایت است. با همه اینها، این ویکی لیكس بود که به ادوارد سنودن کمک کرد تا از هانگ کانگ خارج شود و در روسیه پناهندگی سیاسی بگیرد.

به موازات آن، از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۲، جولیان آسانژ در پی اتهام تجاوز جنسی در سویدن در سال ۲۰۱۰ تحت نظر و کنترل پولیس بریتانیا قرار گرفت. آسانژ این را به عنوان اتهامی ساختگی، که تنها هدف آن فرستادن او به سویدن بود، محکوم کرد. جایی که او می تواند به ایالات متحده مسترد شود. پس از رد دادگاه عالی بریتانیا از رد درخواست استرداد به سویدن، جولیان آسانژ در ۱۹ جون ۲۰۱۲ به سفارت اکوادور در لندن پناه برد، جایی که به مدت هفت سال در انزوا و تحت نظارت اسکاتلند یارد و سیا زندگی کرد.

در سال ۲۰۱۷، سیا نقشه ترور بی دردسر و ساده جولیان آسانژ را در سفارت اکوادور کشید. اما با توجه به خطر رسوایی بین‌المللی که از این امر به وجود می‌آمد، سیا تسلیم شد و طرحی محتاطانه‌تر و گول زننده تری را برگزید.

در ۱۱ اپریل ۲۰۱۹، جولیان آسانژ تابعیت اکوادوری خود را که دو سال پیش از آن به دست آورده بود و همچنین حق پناهندگی خود را در سفارت اکوادور از دست داد، که توسط افسران پولیس بریتانیا به زور از آنجا خارج شد. او سپس به زندان بلمارش فرستاده شد و پرونده «جرم جنسی» توسط سویدن به دلیل کمبود شواهد چند ماه پس از دستگیری بسته شد، که همین ناکافی بودن شواهد و نقص پرونده ثابت کرد که این جنجال، فقط یک بهانه بوده است.

جولیان آسانژ و وکلایش به مدت سه سال برای جلوگیری از استرداد او به امریکا مبارزه کردند، جایی که او با ۱۷۵ سال زندان روبه روست! همه تلاش ها به جایی نرسید، در تمام این مدت، جولیان آسانژ تحت شرایط بازداشتی معادل شکنجه قرار گرفته است: انزوای کامل، سلول ناکافی گرم شده در زمستان، عدم مراقبت. وضعیت جولیان آسانژ در این شرایط به سرعت رو به وخامت رفت و تعدادی از کارشناسان و پزشکان خشمگین شدند و آنچه را که در زندان بلمارش به او وارد شد را شکنجه توصیف کردند.

جولیان آسانژ اگر به ایالات متحده فرستاده شود، می تواند به گوانتانامو یا جاهای دیگر گسیل شود و مانند بسیاری از زندانیان دیگر تحت شکنجه قرار گیرد. گویا پرونده او باید عبرتی شود برای دیگر روزنامه نگاران غربی تا از افشای حقایق ناخوشایند بپرهیزند!

اکنون شاهدیم که سرنوشت آسانژ بزودی ممکن است دیگر یک استثنا نباشد. دو روزنامه‌نگار مستقل، آلینا لیپ المانی و آن‌لور بونل فرانسوی، که آشکارا در مورد آنچه در دونباس اتفاق می‌افتد صحبت می‌کنند، اکنون می‌بینند که هیولای سانسور غربی به سمت آنها می‌چرخد.

آلینا لیپ که در سال ۲۰۲۲ شش ماه را در دونباس به سر برد و حقیقت را در مورد جنایات جنگی ارتش اوکراین از جمله در ماریوپل گفت، اکنون زیر تیغ سانسور است. مصاحبه دو قسمتی او را به زبان انگلیسی در تلگرام ببینید:

https://t.me/ukr_leaks

https://t.me/ukr_leaks_eng

پس از اولین دیدار در سال ۲۰۲۱، او از جنایات جنگی ارتش اوکراین علیه غیرنظامیان دونباس شوکه شد. او در آغاز سال ۲۰۲۲ دوباره به دونباس برگشت و شش ماه را در آنجا ماند. او صریح و بی‌پروا جنایات جنگی سربازان اوکراینی علیه غیرنظامیان ماریوپل را بازگو می‌کند و گزارش می‌دهد.

حقایقی که خوشایند سران برلین نیست. بنابراین حساب پی پال آلینا لیپ مسدود شد. سپس حساب بانکی او و همچنین پدرش بسته شد. دولت المان بدون هیچ توجیهی حدود ۱۶۰۰ یورو را که هنوز در حساب او بود برداشت. همانطور که در مورد آسانژ، از تکنیک فشار مالی برای خفه کردن صداهای مخالف استفاده می‌شود. سپس با بسته شدن حساب یونیوب او، جایی که گزارش‌های خود را منتشر کرد، سانسور تمام‌قد اعمال می‌شود و همانطور که در مورد جولیان آسانژ روی داد، بزودی گرز قانون آلینا لیپ را نیز تهدید می‌کند. پرونده جنائی برای این روزنامه‌نگار به اتهام حمایت از جرایم تشکیل شد. زیرا او جرأت کرد که بگوید آنچه اوکراین در دونباس انجام می‌دهد نسل‌کشی است، می‌داند چرا روسیه مداخله کرد، چرا عملیات نظامی ویژه خود را آغاز کرد، و مردمی که او در دونتسک می‌شناسد خوشحال از مداخله مسکو و پایان آن جنایات هستند. فقط به همین دلیل، آلینا لیپ به دلیل همین اظهار نظر و گفتن حقیقت، با سه سال زندان روبه‌رو می‌شود. حتی هذیان‌آورتر، در پایان سند کیفرخواست، نوشته شده است که آلینا لیپ به جلسه (برای دفاع از خود) دعوت نمی‌شود زیرا این امر روند تحقیقات را مختل می‌کند! جای تعجب نیست که آلینا لیپ به المان باز نخواهد گشت تا او نیز به سرنوشت جولیان آسانژ دچار نشود.

و اگر برخی بر این باورند که آنچه برای آلینا لیپ اتفاق می‌افتد نمی‌تواند در فرانسه اتفاق بیفتد، باید به اتفاقاتی که برای آن‌لور بونل می‌افتد نگاه کنند. زیرا این روزنامه‌نگار مستقل فرانسوی نیز، که در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۲۲ به دونباس رفت، آشکارا درباره جنایات جنگی ارتش اوکراین در دونباس دهان گشوده است.

جای تعجب نیست که او خود را در کنار من و آلینا لیپ در «مقاله» ای در روزنامه لوموند در مورد «پرطرفداران خطرناک جانبدار روسیه» یافت. در واقع، این مقاله تنها یکی از چندین مورد حمله هماهنگ شده توسط ISD است، [آی اس دی سازمانی برای دفاع از سپاهان در المان است. م] این سازمان که مدعی مبارزه با اطلاعات نادرست در چندین کشور غربی است، در عمل سانسور را توجیه می‌کند. اتهامات مطرح شده علیه «تأثیرگذاران طرفدار روسیه» توسط ISD در واقع توسط چندین رسانه، در فرانسه، المان، ایالات متحده و مطمئناً در جاهای دیگر مورد توجه قرار گرفته است (من ابزاری برای بررسی کل مطبوعات جهانی ندارم). آن‌لور بونل نیز مستقیماً و شخصاً توسط چندین رسانه فرانسوی مورد حمله قرار گرفته است که بسادگی او را تحقیر و حتی بدنام کرده‌اند. و مانند مورد جولیان آسانژ یا آلینا لیپ، مقامات از خفقان مالی برای ساکت کردن او استفاده می‌کنند. همانطور که در مورد آلینا لیپ، حساب بانکی آن‌لور بونل به طور موقت توسط بانک او، Société Générale مسدود شد و قرارداد او با دانشگاه سوربن تمدید نشد.

روشی که علیه گزارشگران دنباس به کار گرفته می شود و تمام حسابهای آنها اعم از حساب تریپه (حساب ویژه هنرمندان) و حساب مشترکین آنها مسدود می شود تلاشی است برای ساکت کردن ما. اگر چه آلینا لیب و آن لور بونل هنوز در وضعیت وحشتناک جولیان آسانژ قرار ندارند، اما پرونده آسانژ باید به همه بفهماند که کشورهای غربی فقط اسمشان دموکراتیک است و آنچه که امروز برای این روزنامهنگار اتفاق می افتد هر آن که آنها یک حقیقت ناخوشایند را بگویند ممکن است برای آنها نیز روی دهد. به همین دلیل است که ما باید برای جلوگیری از استرداد آسانژ به ایالات متحده مبارزه کنیم. برای این که دیگر گفتن حقیقت جرم تلقی نشود!

زیرا همانطور که مارتین نیمولر بهدرستی بیان کرد

إنها ابتدا برای سوسیالیست ها آمدند، و من چیزی نگفتم، چون سوسیالیست نبودم،

سپس آنها بر اتحادیه کارگرها تاختند، و من چیزی نگفتم، زیرا من در یک اتحادیه کارگری نبودم، سپس آنها برای یهودیان آمدند، و من چیزی نگفتم چون یهودی نبودم. سرانجام آنها به دنبال من آمدند اما دیگر کسی نبود که از من دفاع کند.

امروز آنها برای جولیان آسانژ، آلینا لیب، آن لور بونل یا من آمده اند. اما یک روز آنها به دنبال شما خواهند آمد. پس همین الان برای لغو استرداد جولیان آسانژ به امریکا تلاش کن! بگذارید بدانند که شما جامعه ای را نمی خواهید که در آن حقیقت جرم باشد!

برگرفته از:

[Julian Assange, Alina Lipp, and Anne-Laure Bonnel – when truth becomes a crime in the West](#)